

Ja hem begut oli

Malgrat les campanyes sanitàries contra el consum d'alcohol, malgrat la prohibició d'emetre anuncis de begudes alcohòliques per televisió, malgrat la relació fatídica entre accidents de circulació i sobredosis etíliques, els humans continuen bevent. I l'endemà d'haver begut, tornen a topar contra una realitat dura, difícil de pair: la ressaca. Aquest fenomen atàvic es produeix després d'haver dormit, quan el bevedor es lleva i constata que té un maldecap dels que fan història, provocat pels litres d'alcohol consumits la nit abans.

Generalment, per explicar amb paraules què és una ressaca, se sol dir que el cap ens explota, que qualsevol sorollet ressona i fa trontollar l'equilibri mental, que sembla que tinguem una família de timbalers passejant entre les neurones, un camp de batalla entre dues sorolloses divisions d'artilleria pesant, etcètera. Hi ha gent que té caparres tan fortes que, després d'una nit desenfrenada, no pot aixecar-se del llit. Fins que no els passa, no se'ls pot dir res. D'altres la suporten amb una dutxa, ulleres de sol, una pila de cafès, aigua freda, aspirines efervescents, alkaseltzer, una mica més d'aigua freda i un prec a la gent que els envolta:

—No m'atabalis. I si parles, parla fluixet.

N'hi ha que es penedeixen d'haver begut. Que remuguen mentre lamenten haver barrejat diverses menes d'alcohols, incompatibles i perillosos. Hi ha qui diu que si el bevedor no barreja begudes diferents, la ressaca és menor. La realitat, però, no sempre ho demostra. Tinc un parent que sosté que la manera més eficaç i ràpida de superar una ressaca és de prendre una copa de ginebra barrejada amb suc de *berberechos* (no ho proveu mai, no sigui cas que, a més de ressaca, enxampeu alguna cosa pitjor).

També he parlat amb bevedors experts que m'han jurat que la millor forma de

superar els efectes devastadors d'una ressaca és prendre una copa just després de llevar-se. N'hi ha que recomanen la cervesa i que ho justifiquen dient que la borratxera és una intoxicació etílica de la sang. I que, quan es lleven, el cos continua demanant-nos alcohol. Per això, diuen, és recomanable de prendre una copa, per matar aquesta mena de síndrome d'abstinència. Amb aquesta excusa pseudocientífica, abans de l'hora de dinar ja s'han begut tres o quatre copes. I tornem-hi. Per vestir-ho i no semblar tan viciós, s'han empescat la figura del còctel, un eufemisme de copa. Se'n prenen tres o quatre, alguns d'ideals per superar els estralls de la nit anterior. El Bloody Mary (vodka, tabasco, suc de tomàquet, sal i pebre) té bona fama. El Bull Shot (caldó amb vodka i api) també. Als països de l'Est també n'han inventat un d'anomenat Rasputín (50 grams de vodka, 100 d'aigua d'ostres i una oliva farcida d'anxova). A la pel·lícula *Veredict final* de Sidney Lumet, el protagonista, un advocat tronat, interpretat per Paul Newman, solucionava els problemes de ressaca d'una manera original: es bevia una gerra de mig litre de cervesa amb un ou cru a dins.

Un article de la polonesa Hanna Sztmanderska explicava a la revista *Nowa Europa* algunes curiositats sobre la ressaca. Per superar els efectes negatius de l'alcohol, el vell Plini recomanava de menjar ous de gamarús. (Com que avui dia deu ser gairebé impossible de tenir ous de gamarús a l'abast més val deixar córrer la solució del vell Plini). Els romans eren partidaris de dormir molt, fins que la ressaca desaparegués (una solució classista, assequible només per a aquells qui l'endemà no han d'anar a treballar com el comú dels mortals). Els antics polonesos, en canvi, tenien un sistema més ràpid: el *barszcz*. El *barszcz* és un brou fet a base de remolatxa. Pel que

sembla, l'àcid de la remolatxa mata la set amb una eficàcia provada (i matar la set d'un polonès no és una feina fàcil). Els especialistes en ressaques proposen solucions diverses segons els graus d'intoxicació i els recursos de la víctima. Beure molta llet, o sucs de taronja o de llimona, empassar-se tres cullerades d'oli (si pot ser d'oliva, millor), prendre's una sopeta o menjar ous. Amb molt de criteri, però, els especialistes constaten que quan una persona es troba sota els efectes d'una ressaca, no té ganes de prendre res, sobretot si es tracta de menjar (més aviat li fa fàstic). Per això recomanen una mena de menjar màgic, lleuger però contundent a l'hora d'esborrar els rastres de la ressaca: la brandada de bacallà.

Tothom té el seu sistema contra la ressaca. Canvien segons els països, segons els productes de la terra, segons les religions i les races, però arreu es veuen amb cor de lluitar contra aquesta mena de dimoni que apareix després d'una nit de disbauxa. Algú va escriure que només hi ha dues formes de superar una ressaca: no haver begut abans o suïcidar-se. Totes dues solucions em semblen excessives. La segona perquè és massa radical. I la primera perquè és impossible i recorda el consell del papa Joan Pau II (també polonès) per evitar l'augment demogràfic en plena polèmica sobre l'ús d'anticonceptius: "abstinència, abstinència". Això no té mèrit.

Sergi Pàmies